

КРИСТОФ МЕКЕЛ СТИКС

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

*Никога добри не бяха времената,
в които идвах да живея и в които
смъртта си дирех. Дето да попаднеш,
все се връщаш пак при търпеливия Харон
и двама се понасяхме из мрака...*

*Изглеждаше, че в кръг се движим,
сякаш пътя сме объркали, не виждах
да струи реката, като в езеро гребяхме...
На който бряг да стъпех, срещаш вятър
и живот — села, часовници,
сняг, камъни и дъжд.
Но никога не зърнах Нищото.
И никога добри не бяха времената,
в които идвах да живея и в които
смъртта си дирех...*

*И за да свърши най-подир, отпуснахме греблата,
спряхме неподвижно сред реката;
от лодката да скоча се страхувах,
боях се, че там долу
в царствá по-други ще попадна.*

*Смъртта да търся сред водата
не беше редно. Сетния тютюн
си поделихме и зачаках някоя акула,
та Харон на нея да ме хвърли...*

*Някога по тези брегове кипял
за всекиго живот,
но разделени сме били от лятото и зимата
и скоро сме загубили завинаги
земята камениста...*

Харон мълчеше. Безразличието

*на господаря му го правеше ленив.
Накрая ми подвикна насмешливо: „Значи,
ще трябва пак да слезеш някъде
и пак да заживееш, може би
край оковани в лед реки
или пък в белите небостъргачи
на някое потънало Чикаго,
където светлина ще се процежда от небето...“*

1962

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.